

TUNTURILATU

LAPINKÄVIJÄN LEHTI ★ JULKAISIJA TUNTURILATU RY

N:o 1/1996

415 / 008 0009490000000
LAAKSO SIRKKA
STURENKATU 9A2
00510 HELSINKI
MMN

Kumpelaiset Pelkosenniemen Pyhätunturin Seitakeron huipulla 10.09.1996.

Puheenjohtajan tähdenvälit

Juhlavuotemme on nyt takana päin ja se runsain tapahtumineen antaa selvät viitteet toimintamme laadusta ja suuntaviivoista. Juhlavuosi osoitti, että tunturilalaiset tuntevat järjestömmme retkeilylliseksi kodikseen ja haluavat sen toimivan. Vuosi oli esimerkiksi myös siitä, mitä saadaan aikaan samaan hiileen puhaltamalla. Tapahtumat osoittivat myös, että me erilaisiin tehtäviin valitut henkilöt tarvitsemme jäsenten ideoita ja aloitteita, jotta saamme yhdistyksemme toiminnan herättämään retkeilystä kiinnostuneiden ihmisten mielenkiinnon ja vastaamaan jäsenten toiveita.

Esitän teille kaikille mukana olleille, toiminnasta vastanneille ja osallistuneille sekä järjestöämme muistaneille yksityisille henkilöille ja yhtei-

söille parhaimmat kiitokseni toimintatäyteen juhluvottemme onnistumisesta.

Juhlavuotemme julkilausmassa vetosimme jokamiehen oikeuksiin perustuvan luonnossa tapahtuvan vapaan liikumisosoikeuden puolesta. Sen säilyttäminen edellyttää myös velvollisuuksien huomioonotamista. Tässä yhteydessä näen velvollisuudeksemme sen, että emme kuormita erämaata millään sinne viemällämme mauttomalla jätteellä.

Huomion arvoinen asia on myös se, että säilytämme luonnossa mahdollisimman koskemattomana. Nykyisin ovat retkeilyvarusteet elintarvikkeita myöten niin kehittyneitä, että meidän ei tarvitse tehdä suuriakaan muutoksia retkeilyta-

poihiimme, voidaksemme toteuttaa puhtaamman luonnon vaatimukset.

Askel jätteiden vähentämiseen on se, että joissakin kerhoissa suositellaan ottamaan oma muki ja tarvittaessa ruokailuastiakin mukaan kerhoiltoihin ja muihinkin tilaisuuksiin. Tällaisen tavan omaksuessamme vähennämme huomattavasti jätteiden määrää ja kustannuksiakin.

Kannatan tätä ajatusta, mutta emme saa tehdä siitä kynnystä osallistumiselle. Niissä kerhoissa, joissa tätä on kokeiltu, on ollut myös kerta-käyttöastiat saatavilla, eikä ketään ole leimattu oman astian puuttumisesta. Näin on hyvä.

Toisaalla tässä lehdessä on enemmän ajatuksia luontoa säästävistä retkeilyistä. Omalla esimerkillämme saamme varmasti monet muutkin huo-

maamaan usein järjettömältä tuntuvan jätteiden määrän kulkeutumisen erämaahan.

Syyskokous velvoitti sille tehdyn jäsenaloitteen perusteella johtokunnan selvittämään Tunturiladulle laadittavan tunturipolitiikan kehityksiä. Sen sisältö tulee painottamaan meidän toimimme pohjoisen alueilla puuttumatta paikallisten ihmisten elinoloihin. Työryhmä tulee antamaan selviytyksensä tulevassa syyskokouksessa.

Koulutustoimikunta on laatinut Tunturiladulle suunnituskurssin ohjelman. Se tullaan monistamaan ja toimittamaan kaikille kerhoille, joiden toivomme järjestävän näitä kursseja ja antamaan palautteensa koulutustoimikun-

nalle. Kurssi on tarkoitettu vasta-alkajille ja vähän suunnistaneille, mutta sen ohjelmassa on hyödyllistä tietoa kokeneemmillekin.

Aloittaessamme nyt uuden 50-vuotistaipaleen, toivottan teille kaikille hyvää retkeilyllistä Uutta Vuotta ja miellyttäviä hetkiä Lapin ja luonnon parissa.

Kyösti Lamminjoki

**Tunturiladun
50-vuotisjuhla-
tunnelmaa
s. 5-9**

Tunturiladun ensimmäinen kunniapuheenjohtaja – ANTERO TARVAINEN

Tunturilatu kutsui historian-
sa ensimmäiseksi kunniapuheen-
johtajaksi Antero Tarvainen 60-
vuotisjuhlakokouksessaan 9.11.
1996.

Anterolla on takanaan pitkä
ja ansiokas ura Tunturiladun joh-
totehtävissä. Hän liittyi järjes-
töme jäseneksi jo vuonna 1950
ja valittiin johtokuntaan ensim-
mäisen kerran 1957. Pienen tau-
on jälkeen hän astui taas "rem-
miin" 1963, nimettiin varapu-
heenjohtajaksi 1970 ja valittiin
puheenjohtajaksi 1971. Hän siir-
tyi "eläkkeelle" Tunturiladun pit-
käaikaisimpana puheenjohtajana
1985. Hän toimi myös muutaman
vuoden Suomen Ladun hallituk-
sen jäsenenä. Ehtipä hän olla Su-
sivaliokunnankin puheenjohtaja-
na. Tunturisudeksi hänet vihittiin
1953 (nro 69), johtajasudeksi en-
simmäisten joukossa 1956 (nro
3) ja ikäsudeksi 1971 (nro 21).
Kunniasudeksi hänet kutsuttiin
1986 (nro 2).

Antero on palkittu ansiostaan
monilla Suomen Ladun ja Tunturiladun
ansiotunnuksilla. Myös
Opetusministeri on myöntänyt
hänelle Suomen Liikuntakulttuurin
ja Urheilun ansiomitalin kulla-
tuin ristein.

Retkeilijänä Antero on erikois-

sesti kiinnostunut tunturien kas-
veista, mutta myös "punalihai-
nen" oli usein hänen retkiensä
tavoitteena. Hän kiinnostui jo ai-
kaisessa vaiheessa Ruotsin La-
pista ja jäätiköistä. Sinne suun-

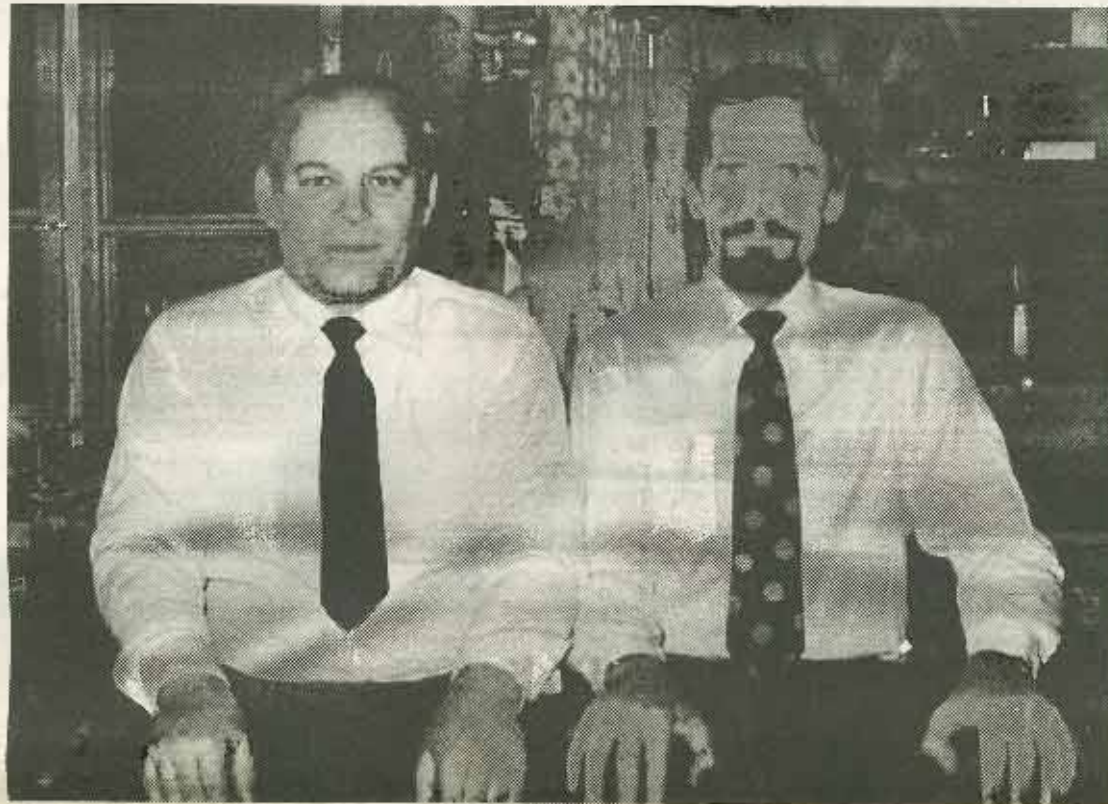
tautuneilta vaelluksiltaan hän toi
turvekammii-idean tunturilatalais-
ten tietoisuuteen. Malliksi hän
rakensi retkikaverinsa kanssa en-
simmäisen retkeilykotiä. Puheen-
johtajana Antero jatkoi myös hy-

vin alkaneen tunturikerhotoi-
minnan kehittämistä. Perustettiin
uusia kerhoja ja niiden toimintaa
kehitettiin. Kerhojen piirissä el-
pyi Tunturiladun pioneeriaikojen
henki. Antero ponnisteli myös
Tunturiladun suurelle yleisölle
antaman ulkoisen kuvan kirkas-
tamiseksi.

Aatteellinen toiminta onkin
ehkä selvimmin Anteron sydäntä
lähinnä. Hänen puheenjohtaja-
kaudellaan vastattiin näkyvästi
haasteeseen Lapin roskaantumista
vastaan. Tunturilatu toimi 1973
Saariselän alueella suoritettulla
Tunturiluuta-Operaatiolla ihailta-
vana esimerkkinä retkeilyjär-
jestöille ja kaikille muillekin kul-
kijoille retkeilyjän vastuusta La-
pin luontoa kohtaan. Puheenjoh-
tajana Antero aina korosti ret-
keilyjän oikeaa käyttäytymistä ja
oikean tunturihengen noudatta-
amista.

Antero on myös Lapin aidon
elämänmuodon innokas ihailija.
Hän on säilyttänyt vuosikymmen-
ten takaiset ystävyysuhteensa
"väreihin". Hän on syventä-
nyt Lapin tietämystään hankki-
malla luettavakseen lukuisasti
Lappia ja sen kulttuuria käsitte-
vää suomen ja ruotsinkielistä kir-
jallisuutta. Niistä hän on myös
ammentanut susivihkiäisten noi-
dalle aikaan ja paikkaan sopivat
teemat ja sanat laajenevan susi-
luaman viikkimiseksi.

ONNITTELEMME VIELÄ
KERRAN TUNTURILADUN
KUNNIAPUHEENJOHTAJA-
NIMITYKSEN JOHDOSTA.

Vanhat juhla-asuiset konkarit, Antero Tarvainen (vas.) ja Yrjö Suuniittu Susikyrsässä.

KAKSI UUTTA KUNNIASUTTA

Tunturiladun juhlakokouk-
sessa 9.11.1996 kutsuttiin tun-
turusien korkeimpaan rää-
thyn kaksiksi ansioitunutta ikä-
sutta: Yrjö Suuniittu ja Raimo
Niklander.

Yrjö Suuniittu, kunniasusi nro 4.

Stuorra-Ykä aloitti retkeilyn
jo nuorena partiolaisena, mutta
pääsi Lappiin vasta 1950. Ja niin
oli mies "myyty" - Lappi lumosi
ja vetää häntä yhä uudelleen sa-
moilemaan tuntureille ja kairoille.
Paljon hän onkin Lappia kiertä-
nyt. Eräretkien määrä nousi jo
toiselle sadalle ja huippujakin on
kertynyt pitkälti yli 300. Tunturit
ovat tulleet tutuiksi paitsi Suo-
messä myös Ruotsissa ja Norjassa
sekä Huippuvuorilla ja Keski-
Euroopan Alpeilla – jopa Kana-
dan Kalliovuorilla.

Ykä liittyi Tunturilatuun
1961, vihittiin tunturisudeksi
1962 (nro 335), johtajasudeksi
1966 (nro 31) ja kutsuttiin
ikäsudeksi 1973 (nro 28). Hän on
Tunturikerho Kolman perusta-
jäsen ja ensimmäinen puheen-
johtaja. Olikin luonnollista, että
kun hänet valittiin Tunturiladun
johtokuntaan 1969 tuli hänen vas-
tuulle kerhotoiminta. Hän oli
mukana perustamassa monia
tunturikerhoja sekä yhteistyössä
kerhojen kanssa kehittämässä

niiden toimintaa. Johtokunnan
varapuheenjohtajaksi hänet ni-
mettiin 1978. Hän sai silloin vas-
tuulle myös Tunturiluuta-Ope-
raatiot. Hän oli Tunturiladun edus-
tajana useissa WWF:n Suomen
Rahaston työryhmissä kyscisiä
tempauksia järjestettäessä.
Tunturiladun puheenjohtajaksi
Stuorra-Ykä valittiin vuoden 1986
alusta ja heti alkoi työteliäs pro-
jekti yhdistyksen 40-vuotisjuhl-
ien järjestelyssä. Tehomies Ykä
on ollut myös Tunturiladun mo-
nissa talkoissa, joihin hän on aina
antanut aktiivisen panoksensa.
Omimmalla alueellaan Stuorra-
Ykä lienee Lapin tuntureilla ke-
keilemassa ahkiota, rinkkaa tai
muuta retkeilyvarusteita.

Stuorra-Ykä on kiertänyt kai-
raa myös kilpailujen merkeissä.
Erävaelluksen SM-kilpailut on
hän yhdessä parinsa kanssa voit-
tanut kaksi kertaa sekä saavutta-
nut myös hopeaa ja pronssia. Suo-
men Ladun leiripäivien vaellus-
kilpailuja hän on ollut voittama-
ssa ja saavuttanut mitalisijoituksia.
Vähitellen kilpailijan osa väistyi
ja Ykän asiantuntemusta on kys-
ytty Erä-SM-kilpailujen johta-
jana, ratamestarina ja valvojana
monien vuosien ajan. Hänen tie-
tojaan käytettiin myös Suomen
Ladun tunturivaliokunnan ja va-
rustevaliokunnan jäsenenä, jois-
sa tehtävissä hän oli toistakym-
mentä vuotta. Tunturivaliokunnan

jäsenenä hän joutui tarttumaan
milloin aatteellisella tasolla Suo-
men Ladun tunturitoimintaan.

Stuorra-Ykä on ansiostaan
tunturiretkeilyn hyväksi palkittu
monilla Suomen Ladun ja Tun-
turiladun ansiotunnuksilla sekä
mm. Opetusministerin myöntä-
mällä Suomen Liikuntakulttuurin
ja Urheilun ansiomitalilla kulla-
tuin ristein.

TUNTURILATULAISTEN
LÄMPIMÄT ONNITTELUT
KUNNIASUDELLE!

Raimo Niklander, kunniasusi nro 5.

Tämä ansioitunut retkeily-
tutustui Lappiin jo 1952, jolloin
hän teki pitkän polkupyörämatkan
Narvikiin. Lappi lumosi miehen
ja hän liittyi jäseneksi Tunturil-
latuun 1957. Jo aikaisessa vai-
heessa hän joutui mukaan Suo-
men Ladun tunturitoimintaan.
Hän johti monien vuosien ajan
Suomen Ladun hiihtokursseja
sekä eräretkiä. Siksi onkin luon-
nollista, että hän on Latuneuvojen
perustajajäsen ja oli sen puheen-
johtajakin vähän aikaa. Myös Hel-
singin Ladun toiminnassa hän ehti
piipahtaa – sen johtokunnassakin
vuoden.

Tunturiladun toiminta kie-
toi kuitenkin tätä retkeilyllistä
veikkoa eniten, niinpä hänet ak-

Raimo Niklander – käytetty mies Tunturiladun tapahtumissa.

tiivisena eräretkeilyjänä hyväksyt-
tiin tunturusien rääthyn 1960
(nro 229), vihittiin johtajasudeksi
1968 (nro 42) ja kutsuttiin ansi-
oistaan ikäsudeksi 1979 (nro 47).
Rami valittiin Tunturiladun joh-
tokuntaan 1978 ja näitä "johto-
vuosia" kertyikin hänelle 12 eli
vuoteen 1989. Tästä ajasta hän
toimi johtokunnan varapuheen-
johtajana 1986-89. Aktiivisena
hän on ollut mukana Tunturiladun
laajenemis- ja rakentamisprojek-
teissa. Hänen avujaan käytettiin
Tunturiladun kaikissa mahdolli-
sissa tapahtumissa – oli pa kysy-
mys kokousten tai susiaisten jär-
jestämisestä täällä etelässä puhu-
mattakaan erilaisista tempauksista
Lapissa.

Vähemmän tärkeä ei ole hä-
nen työnsä Susi-instituution hy-

väksi. Hänet valittiin Susivalio-
kuntaan jo 1971 ja sen puheen-
johtajaksi 1976. Lukuisia on se
tunturusianomusten määrä, joi-
ta hän joutui käsittelemään noi-
den vuosien aikana. Susivalio-
kunnan tehtävästä hän jäi "elä-
kkeelle" 1992. Mutta vieläkin hä-
nen asiantuntemustaan käytetään
järjestön monissa tehtävissä –
mm. Tunturiladun historiakirjaa
valmistelevan työryhmän puheen-
johtajana. Ja aktiiviset vuodet niin
lapinretkeilyssä kuin mutkamäes-
säkin jatkuvat. Rami on palkittu
ansioistaan monilla Suomen La-
dun ja Tunturiladun ansiotun-
nuksilla.

VIELÄ KERRAN – TUN-
TURILATULAISTEN LÄMPI-
MÄT ONNITTELUT KUNNIA-
SUDELLE!

Tunturiladun synttärät 9.11.1996:

Juhlallisuuksia kellon ympäri

Tunturiladun puolivuosisataisen taipaleen merkkipäivää vietettiin marraskuun 9. päivänä Karjala-talolla Helsingissä lähes 300 jäsenen voimin. Oli kulunut päivälleen 50 vuotta Tunturiladun perustamisesta Puotilan kartanossa Helsingissä. Siinä oli aihetta juhlallisuuksiin, jotka kestivät kellon ympäri ja vähän päälle. Monipuolisen juhlapäivän järjestelytoimikunta oli tehnyt hyvää työtä Jorma Alapurasen johdolla.

Juhlallisuudet käynnistyivät jo aamupäivällä kunniakäynnillä Tunturiladun ensimmäisen puheenjohtajan Bjarne "Jam-Jam" Lampénin haudalla Kauniaisissa. Lampén oli innoittava aatteellinen johtaja, joka ohjasi Tunturiladun kestäväälle uralle.

Kunniapuheenjohtaja ja kaksi kunniasutta

Yhdistyksen syyskokouksessa oli juhlan kunniaksi poikkeuksellinen ohjelma-numero: kunniapuheenjohtajan ja kahden kunniasuden kursuminen.

Tunturiladun historian ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi kutsuttu Antero Tarvainen toimi kahdella vuosikymmenellä järjestömme puheenjohtajana yhtäjaksoisesti toistakymmentä vuotta.

Kunniasusiksi kutsuttiin järjestön puheenjohtajan tehtävät kolme vuotta sitten jättänyt Yrjö Suuniutu sekä Raimo Niklander, joka mm. toimi susivaliokunnan puheenjohtajana lähes 20 vuotta. Kunniasuden arvon on aiemmin saanut vain kolme henkilöä: Bjarne Lampén, Antero Tarvainen sekä Tunturiladun kämppien maineikas rakennusmestari Pekka Huttunen.

Muita Tunturiladun ja Suomen Ladun huomionsoituksia jaettiin kokousta seuranneella juhlavastaanotolla peräti 49:lle aktiiviselle tunturilatalaiselle. Tunturiladun ensimmäiset hopeiset ansiomitalit jaettiin Vappu Hietalalle (1) ja Tapani Oksaselle (2). Lavalla oli koolla uljas joukko palkittuja standareineen, susipannuineen, ansiomitalineen ja susipuukkoineen.

Tervehdyksiä ja lahjoja juhli-alle järjestölle toivat mm. emojärjestömme Suomen Latu, Helsingin Latu, eri tunturikerhot, Lapin Sivistysseura, Kisakallion Urheiluoipisto sekä yksittäisistä jäsenistä Gunnar Sinervä. Sähkeitse muistivat meitä Jaakko Paavela, Espoon Latu ja Tampereen Taivalajat.

Toiminnanjohtaja Tuomo Jantusen kajauttaman "Eläköön Tunturilatu" -tervehdyksen myötä Suomen Ladun edustajat toivat todella mieleisen lahjan: uudennutkaiset laminoituneet kartat jokaisen lapinkämpämme seinälle. Tunturikerho Kuoktelta juhli-va Tunturilatu sai ensimmäisen kapaleen kerhon omaa pöytästandaaria. Logi puolestaan toi oman versionsa traditionaalisesta 50-vuotislahjasta, hopeapuisesta ke-pistä: luonnonväärän ryhmäsauvan, jonka arvokas kädensija on koottu 50:stä kymppin kolikosta!

Tunturiladun juhlapäivä alkoi kunniakäynnillä ensimmäisen puheenjohtajamme Bjarne Lampénin haudalla. Kukkalaitetta laske-massa sihteeri Marita Maula.

Muut Tunturiladun kerhot onnitte-livat pääjärjestöään rahalah-joituksin, joilla voidaan parantaa kämppien varustetasoa sekä tu-kea talkootoimintaa.

Harrastusnäytteitä viuluista kuksiin

Juhlapaikan yläkertaan oli koo-ttu jäsenten harrastusnäyttely. Huikkeimpia taidonnäytteitä olivat Ilmari Lappalaisen ornatkoisin työkaluin rakentamat viulut sekä Topi Haaviston Lapin käsityöt, kuten upeat kuksat, puhumatta-kaan susiaisleu'usta ja -vyöstä,

joita nyt kerrankin pääsi rauhassa katselemaan läheltä.

Ritvis Loimio oli tuonut näyt-telyyn edustavan kokooman saame-laista kaunokirjallisuutta ja las-tenkirjoja.

Omana kokonaisuutenaan näyttelyssä oli "nostalgianurkka", johon oli koottu retkeilyvälineitä menneiltä vuosikymmeniltä, etu-päässä Matti Reittamon aarteistoa. Vuosikymmenien takaisia muis-toja palauttivat mieleen mm. sa-tulareppu, teräspuutkirrinkka, sty-rox-makuualusta ja kapokkima-kuupussi. Todellista kuriositeetti-arvoa oli Mattin isän vanhalla sotarepulla, johon Matti oli kau-

an sitten omin käsin askarrellut katajastarinkkakahyksen, "nipin".

Menneitä retkeilyn vuosi-kymmeniä muisteli moni myös katselessaan juhlien yhteydessä julkistettua Tunturiladun perin-nevideota, jossa on harvinaisia filmiotoksia mm. tunturihihdosta ennen vanhaan, Kaarina Karin lapinretkeilystä ja entisajan susiaisistakin. Videolla on puolitoi-sia tuntia mielenkiintoista retkeily-perinnettä, ja se on tunturikerhojen lainattavissa tilaisuuksissaan näy-tettäväksi.

Erämaiden virkistys-käyttöön liittyy myös vastuu

Juhlpuheen piti Suomen La-dun varapuheenjohtaja Raija Här-mä - tunturilatalainen toki hän-kin. Hän kosketteli puheessaan mm. jokamiehenoikeutta, joka tar-joaa mahdollisuuden terveisiin ja hyödyllisiin vapaa-ajan toimintoi-hin luonnossa sekä myös jokai-selle ihmiselle tärkeän kokemuk-sellisen perustan rakennettaessa ihmisen ja luonnon välistä suh-detta.

Raija Härmän mukaan on keskeistä, miten perinteinen joka-miehen oikeus käsissämme muut-tuu, kun esimerkiksi ulkoilu ko-necellistuu. Hän piti tärkeänä, että konevoimalla liikkumista ei mis-sään vaiheessa luettaisi jokamie-henoikeuteen kuuluvaksi.

Hän korosti erämaiden vapaan virkistyskäytön säilyttämisen merkitystä, mutta painotti myös sitä haastetta ja velvoitetta, joka liittyy virkistyskäytön aiheutta-mien luonnon vaurioiden ennalta-ehkäisyyn ja korjaamiseen. Nämä asiathan kuuluvat Tunturiladun toimintaan, ja Suomen Latu on myös tukemassa tätä toimintaa valtakunnan tasolla.

Juuret sotia edeltäneessä ajassa

Vastaleivottu kunniapuheen-johtaja Antero Tarvainen tarinoi juhlayleisölle Tunturiladun alku-taipaleesta "vanhimpana hengis-sä olevana" entisenä puheenjoh-tajana.

Antero kertoi innokkaiden harrastajien perustaneen jo vuon-na 1935 "Tunturihiittäjien ker-hon", josta sitten T.I. Sorjosen ja Jussi Laguksen ohjauksessa syn-tyi vuonna 1938 Suomen Latu ja vuonna 1946 tunturiretkeliyn erikoistunut yhdistys, Tunturilatu, jonka perustavan kokouksen kokoonkutsuja Sorjonen oli.

Kunniapuheenjohtajamme luonnehti Tunturiladun puolen vuosisadan mittaista työtä sanoen, että sille on aina ollut ominaista virkistävää leikinomaisuus ja sa-malla kuitenkin pohjalla oleva vakavuus sekä tunturiretkillä hioutunut todellinen osaaminen.

Juhlayleisön joukossa istui yksi ainoa mies, Unto Pöntinen,

Huomionsoitusten saajien uljasta joukkoa. Tässä on vain osa, kaikki eivät mahtuneet samaan kuvaan.

Tunturisuden joiku"

On tunturisudella suorat sukset,
kepeät kalhut

nun nun nun nuu,

nun nun nun nuu.

Ja niillä hän hiihtää taitavasti

nun nun nun nuu,

nun nun nun nuu.

Jos tunturisusi joskus kaatuu

nun nun nun nuu,

nun nun nun nuu.

Niin tunturisudelle ei saa nauraa

nun nun nun nuu,

nun nun nun nuu.

Sillä naurajalta ne housut kastuu

nun nun nun nuu,

nun nun nun nuu.

On tunturisudella suorat sukset,

kepeät kalhut

nun nun nun nuu,

nun nun nun nuu.

Ja niillä hän hiihtää taitavasti,

nun nun nun nuu,

nun nun nun nuu.

Nostalgianurkassa toivat vanhat retkeilyvälineet, kartat ja kadonneiden kämppien valokuvat monelle mieleen haikaita muistoja.

Harrastusnäyttely herätti erittäin vilkasta mielenkiintoa. Olipa aihehtakin.

OHJELMA

Tunturisudon, Jukka Toivo

Tervetuloa-asiat, Kaarlo Lammilainen

Ottolinnat

Väestönsuunnitelma, Heikki Syrjä

Sihteeristöön Heikki Oksanen

Väestönsuunnitelma

Tunturiladun alkuvuosi, Antero Tervala

Kerhojen ohjelmaa

Tunturiladun (Eig. Slog)

MEINÄ

Seläntipöytä

Siltä kinkku, lihahyytelö.

kala-, liha- ja vihannessalattia.

leivä- ja leipä- ja voita-

.....

Kirkon lahjelma

.....

Kahvi, leipäjuusto, tähteläisiä

.....

Juomien kotikala tai jäävesi

Ossi Kilpi toi harrastusnäyttelyyn hauskan ryhmän olkitöitä. Näyttelyn rakentaminen käynnissä.

Suuri sali oli ääriään myöten täynnä juhlijoita.

Tunturiladun juhla- vuoden palkitsemiset

Suomen Ladun ansiomitalit:

Kultainen ansiomitali

(sulussa järjestysnumero)

179 Aalto Esko

180 Mäntynen Eila

181 Teittinen Viljo R.

Hopeinen ansiomitali

534 Aho Alpo

535 Raunio Eeva-Riitta

536 Rautio Irma

537 Anivuo Arvo

538 Jukala Paula

539 Kekkonen Unto

540 Kolehmainen Leila

541 Kramsu Marja-Liisa

542 Maula Hannu

543 Nikula Antti

544 Paavola Tapani

545 Reittamo Matti

546 Sara Ulla

547 Seliste Sirkka

Pronssinen ansiomitali

448 Kuitunen Airi

449 Kylliäinen Ritva

450 Loponen Kari

451 Degerlund Axel

452 Hakkarainen Kaija

453 Hakkarainen

Marja-Terttu

454 Heikkilä Jouko

455 Heikura Saini

456 Heinimäki Jaakko

457 Häkkinen Ulla

458 Jarva Sakari

459 Kallio Pekka

460 Klemetti Yrjö

461 Kortemäki Maija

462 Lehtinen Pentti

463 Leinonen Elias

464 Leppälä Airi

465 Linkolehto Ari

466 Martikainen Helinä

467 Mylläinen Erkki

468 Mäenpää Tellervo

469 Penttinen Anna-Liisa

470 Posti Anna-Maija

471 Pulliainen Antti

472 Rimppi Juhani

473 Rytölä Irma

474 Rönberg Osmo

475 Spelman Irma

476 Westergård Pirkko

477 Vilen Jukka

478 Vähätalo Liisi

Tunturiladun omat huomionosoitukset:

Kunniapuheenjohtaja:

Antero Tarvainen

Kunniasudet:

Yrjö Suunnittu (4)

Raimo Niklander (5)

TL:n hopeinen mitali:

Vappu Hietala (1)

Tapani Oksanen (2)

Susipannu:

Eero Hämäläinen

Kauno Laine

Väinö Martikainen

Marita Maula

TL:n standaari:

Hannu Vuorensola

Eila Vilen

TL:n puukko:

Jorma Alapuranen

Saimi Heikura

Pauli Hulkkonen

Juhana Häme

Pertti Keihäs

Lauri Kuukkanen

Airi Leppälä

Ari Linkolehto

Raili Partanen

Ulla Sara

Juhlavuoden kuksa:

Eija Leppänen

Malja 50-vuotiaalle Tunturiladulle 300:n juhluvieraan voimin!

joka oli ollut mukana jo perustavassa kokouksessa Puotilan kartanossa.

Oma jäsenistö vastasi koko ohjelmasta

Peräti kolmannes juhlamme 295:stä osanottajasta oli kansallispuvuissa, joiden värikäs kirjo ulottui etelärannikon Bromarvista Enontekiölle asti – harvinainen näky! Enemmistö kansallispukuista oli kauniimpaa sukupuolta, kuten arvata saattaa, mutta ilahduttavan paljon oli kansallispukuista miehiäkin.

Juhlailallinen oli lapinhen-

kinen lohikeittoineen ja lapinjuustoineen, tottakai.

Juhlien sujuvasanaaisena juontajana toimi Vappu Hietala Kavtsista, ja kaikesta ohjelmasta vastasivat Tunturiladun omat voimat. Musiikkiohjelmaa esittivät Pertti Keihäs Logista miehekkäine yksinlaulunumeroineen säestäjänään Pentti Orisaari hanureineen samasta kerhosta, trumpettisti Jukka Torpo Ovtisista säestäjänään kavtsilainen Matti Reintamo kitaroinen, sekä Matin kokoama Kavtsin tanssiorkesteri Big Bäng.

Kerhoista kunnostautui ohjelmapuolella erityisesti Logi, jonka naiset esittivät kansantanssua ja sekajoukkue ikimuistoisen kep-

Kunniapuheenjohtajan ja kunniasusien kanssa kutsuttiin yleisön eteen myös paremmat puoliskot, jotka ovat niin kunniakkaasti sietäneet miestensä harrastusta. Vasemmalta rouva Soili Niklander, rouva Liusa Suuniittu, kunniasusi Yrjö Suuniittu, kunniasusi Raimo Niklander, kunniapuheenjohtaja Antero Tarvainen, varapuheenjohtaja Tapani Paavola, sihteeri Marita Maula valmiina kukittamaan rouvat sekä puheenjohtaja Kyösti Lamminjoki.

Ulla Häkkinen asetti ennen juhlaa tervanarulla solmitut laulukääröt tarkoin suunnitelluille paikoille.

Login naiset vauhdissa, pelimannina Pentti Orisaari.

Tästä ei estradiviihde enää parane. Logilaisten keppivoimisteluesitys.

Pertti Keihäs lauloi miehekkäästi ja heitti rinkan selkään todella kevyesti. Paljonkohan oli pakaasissa painoa...

pivoimisteluesityksen. Tsietsa puolestaan esitti kuva-arvoituksia kahden hengen voimin, vaikka esiintyjä oli varsinaisesti vain yksi: toinen tarvittiin savolaisen tapaan piällysmieheksi.

Yhteislaulun lisäksi ohjelmassa oli myös yhteisjoikamista: Antero Tarvaisen ja Brita Saloriutan johdolla tapailtiin joukolla Tunturisuden joikua, joka meni kyllä vähän vaisusti. – Tämän perinteen elvyttäminen on var-

masti aiheellista, ennen kuin sävelmä unohtuu kokonaan.

Big Bängin tanssimusiikki ei ollutkaan mitä tahansa musaa, vaan etupäässä tuttuja Lapin lauluja, joiden tahdissa juhlakansa keinahteli sunnuntain puolelle. Kello oli lähtenyt jo toiselle kierrokselle Tunturiladun 50-vuotisjuhlien päättyessä.

Teksti: Juhana Häme
Kuvat: Juhana Häme ja Petri-Olavi Pajulinna

Topi Haaviston uskomattoman hienoja kuksia.

Login edustava kansallispukuinen naisjoukkue juhlapöytänsä.

KANSALLISPUKUIJEN KAUNEUTTA 50- VUOTISJUHLASSA

Kuten kuvasadosta näkyy, oli juhlassamme runsaasti kansallispukuja. Ovensuussa olleeseen listaan kertyi 76 nimeä ja puvun kotiseutua osoittavaan karttaan paljon neuloja. Illan aikana yritin laskea pukujen määrää ja vaikkon päässytään kunnialla loppuun asti, oli niitä enemmän kuin mitä listalle kertyi.

Tästä 76 puvun 'dokumentoidusta' otoksesta hiukan yhteenvetotietoa. Joukko koostui 43 eri puvusta, joista kahdeksaa kantoi mies. Alueellisesti oli eniten Karjalan pukuja, peräti 31, sitten savolaisia (10) hämäläisiä ja pohjalaisia, kumpiakkin 8. Suurinta suosiota nautti Ylä-Savon puku, 8 kappaletta. Kaukolan puku oli kuudella juhlijalla, Etelä-Pohjanmaan neljällä samoin kuin Tuuterin ja Sakkola-Raudun puvutkin. Pohjoisin oli peräisin Karasuvannosta, läntisin Teuvalta, eteläisin Inkerinmaalta Tuuterista. Itäisin oli ilmeisesti Pyhäjärven

Juhlijoiden iloisen värikästä joukkoa.

(VI.), jollei sitten Raja-Karjalaa pidetä vielä itäisempänä.

Sekä miesten että naisten pukuja oli samalta paikkakunnalta neljä paria: Bromarv, Helsingin

pitäjä ja Kokemäki sekä illan ainoa saman paikkakunnan puku kantanut pariskunta Kaukolan puvuissaan.

Vappu Hietala

Tunturiladun puheenjohtaja Kyösti Lamminjoki kokeilemassa Login 50-vuotiaalle lahjoittamaa kävelykeppiä. – Hyvin se Kösän käteen istuu, myhäilevät mm. lahjan luovuttajat, Paula Jukala (oik.), Paavo Kramsu ja Sirkka-Liisa Kari.

SUSIMERKIT

Tämän vuoden alusta susimerkkeihin on liitetty Outasuden merkki, kuvassa alh. vas. Muut susimerkit oikealta ylhäältä lukien: Kunniasusi, Ikäsusi ja Johtajasusi. Oik. alh. on Tunturisuden merkki. Uusista susisäännöistä tarkemmin sivuilla 12-13.

Tyylikkääit juhlavieraat lapinpuvissaan, Kaino Laine ja Gunnar Siinervä.

Johtokunta on pitänyt vuonna 1996 13 kokousta. Kaksi näistä on hoidettu puhelimitse. Tässä on yhteenveto kokousten 9-13/96 tärkeimmistä päätöksistä.

- * Todettiin jäsenaloite Tunturiladun tunturipolitiikan luomiseksi. Asia esitettiin syyskokouksessa jäsenistölle.
- * Todettiin, että kämppätoimikunta on nimennyt Eila Mäntysen kämppäemännäksi.
- * 50-vuotisjuhlapäivänä viedään Tunturiladun kukkatervehdys ensimmäisen puheenjohtajan Bjarne Lampénin haudalle.
- * Kuultiin raportti Susikyrossä tehdystä metsänhoidollisesta katselmuksesta. Asiantuntijana oli Olli Mäkipää. Päätettiin, että kämppätoimikunta suorittaa tarvittavat jatkotoimenpiteet.
- * Kiitettiin lämpimästi Satu Tenhon ja Maisa Kramsun johdolla hoidettua susiaisten ja edeltävän talkooviikon ruokajärjestelyä.
- * Päätettiin maksaa 750 markan latumaksu Kyrönperä Oy:lle
- * Suunnitellaan Tunturilatu-lehteen jäsenten osto/myyntipalstaa. Ilmoituksen voisi jättää pientä maksua vastaan.
- * Todettiin suunistuskurssin materiaalin valmistuneen. Kokekurssi Tampereella sai osallistujilta kiitettävää palautetta.
- * Kämpille on valmistunut puisia nimikylttejä.
- * Valtuutettiin Kyösti Lamminjoki osallistumaan metsähallituksen järjestämään ulkoilu- ja retkeilyjärjestöjen sidosryhmäjärjestöjen kokoukseen.
- * Päätettiin ainoa vuoden 2000 Erävaelluksen SM-kilpailujen järjestämisoikeutta.
- * Päätettiin Tunturilatu-lehden ilmoitushinnoista.

SAAMELAIS-TOIMIKUNTA ETSII JÄSENIÄ TOIMINTAAN

Tunturiladun saamelastoimikunnassa on vain kaksi jäsentä: Kauno Laine Helsingistä ja Ritva Loimio Jyväskylästä. Yhteisen edun mukaista olisi saada useampia saamelaisasioista kiinnostu-

neita tunturilatulaista tähän toimikuntaan. Kun meitä on niin paljon ja alustavat tiedustelut eivät ole tuottaneet tulosta toimikunnan laajentamiseksi, tämä veetoomus on avoin kaikille. Jos tunnet mielenkiintoa, niin juuri nyt on tilaisuus astua esiin. Tässä vaiheessa innostus on ihan riittävä virike. Ota yhteyttä Ritvikseen postitse: Puistotori 6 as. 16, 40100 Jyväskylä, puhelimitse 014-615 282 tai vaikkapa hihasta nykäisemällä TL:n tapahtumissa.

Tiedote kirjoittajille

Tunturilatu-lehti on saanut ilahduttavasti juttuja ja nytkin niitä jäi useiden aukeamien verran odottamaan tulevia numeroita. Tutkittavana on myös, josko siirrytään neljän numeron ilmestymiskertaan, koska tällöin arvonnalisäverot voidaan käyttää neljännen lehden tekemiseen. Tämä ei lisää kustannuksia, mutta lisää työtä talkootoimittajille. Asia on tutkittavana.

Siis kiitos kirjoittajille! Jatkossa toimitustyön kustannusten säästämiseksi ja aikataulujen takia, aineisto pyydetään lähettämään aineistopäivään (ks. takasivun toimintamuistio) mennessä toimitukselle. Erityisen tärkeää

on, että mitään ei tule käsin kirjoitettuna, vaan levykkeillä tai kirjoituskoneella kirjoitettuna. Tekstejä ei enää kirjoiteta, vaan ne skannataan suoraan tietokoneelle.

Mikäli lähetätte juttujen mukana kuvia, laittakaa niiden taakse esim. tarra, kenen ottama kuva on ja pitääkö kuva palauttaa, vai liitetäänkö se Tunturiladun kuvarkistoon. Piirroskuvia tarvitaan aina, joten piirtäjille talvipäivien puhdetöiksi esitän toiveiksi esim. tunturimaisemia, poroja, retkeilijöitä jne. Kuvapalkkiota emme voi valittavasti maksaa.

Toimitussihteeri

TOIMINTASUUNNITELMA 1.1.- 31.12.1997 (hyväksytty syyskokouksessa 1996)

1. YLEISTÄ

Tunturiladun 51. toimintakausi tulee pääosin noudattamaan viime vuosina toteutettuja toimintalinjoja.

Retkitoiminta muiden yhteisten tilaisuuksien kanssa muodostaa toiminnan rungon. Tulemme kiinnittämään huomiota luontoa säästäviin retkeilytapoihin mm. ottamalla aihe mukaan koulutusohjelmiin.

Koulutustilaisuuksia järjestäviä kerhoja pyrimme tukemaan hankkimalla tarvittaessa kouluttajia kurseille.

Seuraamme retkeilyolosuhteisiin vaikuttavia hankkeita ja suunnitteilla olevien säädösten valmistelua sekä tarvittaessa esitämme kantamme niissä käsiteltävistä asioista.

Pyrimme kehittämään Tunturilatu-lehden sisältöä ja vaikuttavuutta yhdistyksen tiedotuslehtenä.

Vakiintuneen käytännön mukaan kerhot tulevat toimimaan yhteisten tilaisuuksien isäntinä.

2. JÄRJESTÖ-ORGANISAATIO

Johtokunta
Tunturiladun toimintaa johtaa johtokunta, jossa on puheenjohtaja ja kahdeksan jäsentä. Johtokunnan kokouksiin osallistuvat myös: sihteeri, jäsensihteeri, taloudenhoitaja ja Tunturilatu-lehden toimitussihteeri.

Toimikunnat
Tunturiladun toimintaa omilla sektoreillaan hoitavat:
- järjestötoimikunta
- koulutustoimikunta
- kämppätoimikunta
- retkitoimikunta
- juhla- ja julkaisutoimikunta
- saamelastoimikunta
- susivaliokunta
- työvaliokunta
- nuorisosihteerit
- kerhoasiainhoitaja

3. JÄRJESTÖTOIMINTA

Jäsenille tarkoitetut yhteiset tapahtumat:

- talvipäivät Tunturikerho Vihtan toimiessa isäntänä
- kevätkokous Helsingissä
- kesäpäivät Kuokken isännöimänä
- susivihkiäiset ja susiaiset Kolbman järjestäminä

4. TUNTURI-KERHOTOIMINTA

- kerhojen ja Tunturiladun yhteistilaisuudet
- kerhojen välinen yhteistoiminta
- kerhoviikot Lapissa
- kerhojen oma toiminta

5. KOULUTUSTOIMINTA

- Tunturiladun kerhojen toimihenkilöiden koulutustilaisuus Tampereella
- Kavtsin järjestämä Tunturiladun talvikurssi
- pyritään järjestämään muita eräretkelyyn kesä- ja talvikursseja sekä suunnistuskursseja.
- kannustetaan kerhoja järjestämään koulutustoimintaa ja tarvittaessa avustetaan järjestelyissä
- pyritään järjestämään nuorisolle koulutusta Tunturiladun tapahtumien yhteydessä

6. KÄMPPÄTOIMINTA

- kämppien huolto ja korjaustöiden suunnittelu ja järjestäminen, kämppien polttopuutarpeesta huolehtiminen, Susikyron tien aurauksesta huolehtiminen

7. RETKITOIMINTA

- Retkitoimikunta pyrkii järjestämään:
- hiihtovaelluksen Angeli-Hetta
- kesävaelluksen Suomen/Norjan tuntureille
- ruska- ja kaamosvaelluksen
- viikonloppuretken
- koulutustilaisuuden tunturikerhojen retkeilystä vastaaville Tampereella alkuvuodesta

8. NUORISOTOIMINTA

- kiinnitetään huomiota nuorison

retkeilyharrastuksen kehittämiseen
- järjestetään nuorisovaellus kesällä 1997

9. SUSIVALIOKUNTA

- uusien susisääntöjen tunnetuksi tekeminen
- uuden Tunturisusioppaan levittäminen kerhoille ja jäsenistölle
- susimerkkien hakemiseen liittyvien keskustelutilaisuuksien järjestäminen

10. TIEDOTUS- JA JULKAISUTOIMINTA

- Tunturilatu-lehti 3 n:o:a
- Latu ja Polku-lehti 8 n:o:a
- jäsenkirjeet
- yhteistilaisuudet
- johtokunnan ja toimikuntien jäsenten yhteydet
- kannanotot ja lausunnot
- Tunturiladun ja eräretkelyyn tunnetuksi tekeminen
- 50-vuotisjuhlakirjan valmistuminen
- esitteiden jakaminen uusille jäsenille
- esitteiden jakaminen Tunturiladun ulkopuolisille henkilöille

11. MUU TOIMINTA

- Toiminta Lapissa
- tunturikerhojen viikot
- osallistuminen heinäntekoon Nuvvuksessa
- osallistuminen Suomen Ladun tapahtumiin

- Toiminta kotiseudulla
- kevään luontoretki

12. MYYNTITOIMINTA

- 50-vuotisjuhlakirja
- kämppäävaimet
- merkit ja TL:n pinssi
- Eräretkelyyn perustietoja -kansio
- kämppäkortit
- juhlavuoden kuksat

Talousarvio vuodelle 1997 (hyväksytty syyskokouksessa 1996)

VARSINAINEN TOIMINTA	menot	tulot	+/-
1. Kämpätoiminta	22700	19800	- 2900
2. Väilytys ja myyntitoiminta (sis. juhla- ja julkaisutoiminta)	85000	65000	- 20000
3. Kokoukset ja kokoukset	20500	0	- 20500
4. Tunturilatu -lehti	47000	0	- 47000
5. Koulutustoiminta	12500	2000	- 10500
6. Muu varsinainen toiminta	36600	500	- 36100
VARAINHANKINTA			
* Jäsenmaksutuotot	0	200000	+ 200000
* Jäsenmaksut Suomen Ladulle	63000	0	- 63000
Tilikauden tulos	287300	287300	+/- 0

Johtokunta

Kämppäasiaa

Menneen vuoden talkoot pidettiin Susikyrossä; juhlasuusiaisten valmistelut vaativat - muiden talkootöiden ohella - reilun viikon touhuamisen. Saimme kuitenkin kaiken kuntoon hyvissä ajoin ennen juhlien alkua. Tähän vaikuttivat suotuisat sääat ja ennenkaikkea ahkerat talkoisiin osallistuneet latulaiset. Ei sovi myöskään unohtaa emäntien arvokasta osuutta talkoiden onnistumiseen! Rakensimme juhla-paikan katsomoinen, kaksi tilapäistä nelipaikkaista käymälää, sekä siivosimme ja maisemoimme ympäristöä ja askaroimme monenmoista muutakin juhliin liittyvää. Teimme myös Susikyron kiinteistöön kohdistuvia huoltoja korjaustöitä: Liiteri on kattoa myöten täynnä polttopuita, osa on ulkona ja vanhan kämpän alustassa. Polttopuut riittävät näillä näkymin pariaksi vuodeksi. Portin pielessä olevalla nuotiopaikalla on omat polttopuut, liiterissä olevia puita ei pidä polttaa nuotissa! Saunalle johtavat portaat uusittiin alaosaltaan, korjasimme myös tietä sekä lakkasimme vanhan kämpän lattian yms. Koska alkaa ja talkoolaisia oli riittävästi

teimme myös paljon sellaisia töitä joita ei alunperin oltu suunniteltukaan!

Monessa yhteydessä on keskusteltu Susikyron toisesta käymälästä, joka tehtäisiin uuden kämpän läheisyyteen. Sen paikka olisi jossakin liiterin/keittokatos-takana "piilossa". Ruokavesikaivon läheisyydestä johtuen käymälän on oltava kompostoiva kuivakäymälä, josta ei pääse maaperään mitään. Koska kuitenkin käyttökertoja on vuosittain useita satoja, on systeemin oltava helpon käytön ja hoidon lisäksi myöskin kapasiteetiltaan riittävä ja toimittava talvella.

Jätehuolto vaikuttaa yhä enemmän ja enemmän yhteiskunnan kiristäessä jätehuoltoa koskevia määräyksiään. Tämä on meidänkin olettava huomioon ja tuotava palamattomat jätteemme tukikohdista mukamme. Onhan tyhjä säilykepurkki, tyhjentynyt muovipullo tai -pussi helppo kantaa. Tämä koskee erityisesti Susi-Kiisaa ja -Talasta, Susikyrossä on kaatopaikkajätteille varattu säkit ja kaatopaikka on lähellä. Kunnat perivät tällä hetkellä jätehuoltomaksua n. 1000 markkaa

vuodessa! Se perustuu kuntien tekemään päätökseen, eikä suinkaan jätteiden määrään!

Kämppätoiminta näyttää muodostuvan viime vuodelta tapioilliseksi. On tärkeää, että jokainen käyttäjä muistaa velvoitteensa ja maksaa käyttömaksun, joka on 20 markkaa vuorokaudessa henkilöä. Tällä maksulla on tarkoitus pitää tukikohdat kunnossa ja saada huolto pelaamaan. Patjojen hankinta on edessä lähitulevaisuudessa, varsinkin Susi-Talak-

sen patjat ovat huonot ja ovat ensimmäisellä tilalla kun patjoja aletaan uusia. Asiallinen, 7 cm:n paksuinen kutistumattomalla päällyksellä varustettu patja maksaa n.250 markkaa. Alkaneen vuoden aikana katetaan Talaksen ulkorakennuksen katto, hankitaan polttopuita, tervataan vene ja jolla sekä tehdään muita vastaan-tulevia töitä. Tekemistä löytyy jokaisessa tukikohdassa kaikille halukkaille! "Ylivuotisten" polttopuiden varmistamiseksi on Kii-

salle hankittava puita joko tontilta kaatamalla tai ostamalla. Johtokunta on perustanut kämppäemännän "viran". Tehtävään on valittu Eila Mäntynen. Kämppäemännän tehtäviin kuuluvat kämppien "ns. sisäiset" asiat. Kaikissa Tunturiladun kiinteistöihin liittyvissä asioissa pyydän ottamaan yhteyden allekirjoittaneeseen. Hyvää alkanutta vuotta sekä liukkaita laturia ja pitäviä polkuja!

Seppo Björkengren

Kämppien varausmenettelysääntöjen selventäminen ja muuttaminen (johtokunnan esitys)

YLEISET VARAUSPERIAATTEET

- Kerhoilla on oikeus varata viikko Tunturiladun tukikohdista kerho- tms tilaisuuttaan varten.
- Etusijalla kaikissa varauksissa ovat Tunturiladun omat vuotuisessa ohjelmassa olevat kaikille jäsenille tarkoitetut viikot.

- Joulun ajaksi ei voi varata minkään tukikohdan majoitusyksiköitä.

- Samanaikaisesti voi olla varattuna enintään kaksi tukikohdala.

- Anomus varauksesta on tehtävä niin hyvissä ajoin, että se voidaan käsitellä ja ilmoittaa siitä Tunturilatu-lehdessä - kevään hiihtoviikoista edellisen vuoden viimeisessä ja kesän sekä syksyn viikoista alkuvuoden numeroissa.

- Anomukset käsitellään johtokunnan kunkin lehden aineistopäivää edeltävässä kokouksessa.

- Kerhon varaamille viikoille osallistuvien on oltava Tunturiladun jäseniä. Avainsääntöjen perusteella avainta kohden haltijalla saa olla kuitenkin yksi ulkopuolinen vieras.

- Pienchköille retkiseurueelle, johon kuuluu avaimen omaava Tunturiladun jäsen, johtokunta voi kussakin tapauksessa erikseen antaa luvan yhden yön yöpymiseen vaelluksen aloitus- ja päättymistukikohtana.

- Tukikohtiin voi majoittua omiin majoitteisiin varauksista huolimatta ja saunan käytöstä on sovittava paikan päällä varaajan kanssa. Varaajan kanssa on myös sovittava, jos aikoo aloittaa tai päättää vaelluksensa varauksen alaisesta tukikohdasta tai oleskella siellä muuten.

- Alle yhdeksän henkilön ryhmille tukikohtia ei voi varata.

Kiinteistökohtaiset rajoitukset

SUSIKYRÖ

- Tukikohdan kolmesta majoitusyksiköstä voi samanaikaisesti olla varattuna enintään kaksi yksikköä - ensisijaisesti päärakennus ja tarpeen vaatiessa pienemmän rakennuksen toinen pää.

- Pääsiäistä edeltävää ja sen jälkeistä viikkoa ei voi varata.

Johtokunta

Huomio!

Tunturikerhot ovat kutsuneet esittelemään omaehtoista kuksakokkeelmaa. On erittäin miellyttävää saada käydä kertomassa kuksista tunturikerhoille. Kiitos kerholaisille kiinnostuksesta. Ikävää on vain todeta: kaksi kuksaa on poissa? Onnea ja menestystä kuksat käyttöönsä ottaneille!?

Susisota

Lapin luontoa 3

PALSA

Noin puolitoista metriä korkea palsa Kevon luonnonpuistossa Savdsajavrin suoalueella on jo alkanut sortua laidoiltaan.

Moni kulkija on Lapin tunturien laaksoissa tavannut outoja kumpuja, joita usein ympäröi vallihaudanomaisesti vesirengas. Suomessa näihin "kumpuihin" eli palsoihin voi törmätä ainoastaan Enontekiön ja Utsjoen sekä Inarin tunturien suo-laaksoissa. Maailmalla palsat ovat pohjoisen palonpuoliskon ilmentymiä kuten jääkarhutkin. Suota, jolla on palsoja, sanotaan palsasuoksi.

Vesirengas palsan ympärillä ilmoittaa, että palsa on elinkaarensa ehtoapuolella, koska kummun ympärillä oleva vesi alkaa pikkuhiljaa kesäaikana sulattaa palsakummun sisällä olevaa ikiroutaa ja lopulta kumpu sortuu ja sulaa ja

jäljelle jää vain vesilätäkkö. Tuulieroosio ja kesän lämpimät vesisateet tuhoavat palsaa yläpuolelta, tuuli vie irtonaisen aineksen ja vesi tunkeutuu koh-ti ikijäästä kummun halkamista.

Palsan elinkaari kestää tuhansia vuosia ja se alkaa pienestä "limpusta" eli jäälevystä, joka ei sulaa edes kesällä palsakummun sisällä. Tällöin kumpu jää muuta suota korkeammalle ja aina talvisin limppu paksunee ja lopulta suosta voi kohota jopa yli viiden metrin korkuinen palsakumpu. Samalla sen paino kasvaa niin paljon, että se alkaa vajota, jolloin sen ympärille muodostuu vesikehä. Veden sitoma lämpöenergia puolestaan "syö" eli sulattaa palsan reunaa ja se alkaa sortua reunoiltaan.

Maamme korkeimmat palsat, jopa seitsemän metriä korkeat, ovat Utsjoen Linkinjän-

gällä ja Savdsajärven suoalueella ja Enontekiön Nierivuo-malla. Palsat ovat nimenomaan tunturialueiden ikiroutailmi-öitä ja harvoin niitä tapaa metsävyöhykkeeltä. Silloinkin ky-seessä on metsänrajalla oleva laajan suoalueen palsa.

Yleensä palsojen eteläraja noudattelee -1 asteen keskilämpötilakäyrää. Tästä syystä palsoja on vain pohjoisilla ikirouta-alueilla ja joillakin eteläisillä vuoristoalueilla. Maapallon eteläosassa palsoja ei ole.

Maailman korkeimmat palsat voivat kohota yli kymmenen metrin korkeuteen. Palsojakin korkeampia ovat pingot, jotka ovat mineraalimaahan muodostuneita ikiroutakumpuja. Niitä tavataan ainoastaan Kanadan ja Venäjän tundralla. Pingot voivat olla jopa 20 metriä korkeita ja jopa useita satoja metrejä pitkiä.

Antti Karlin

mettävä mm. retkireitti, päivittäinen ohjelma ja luontohavainnot.

9. Harrastusnäyte on kirjallinen esitys tai muu osoitus siitä, että asianomainen on syventynyt johonkin Lappia tai Lapin retkeilyä koskevaan aiheeseen. Sellaisia ovat esim. retkeilytekniikkaan tai varusteisiin liittyvät kokeilut ja testaukset raportoineen, Lapin luontoon liittyvät harrastukset (eläimet, kasvit, kivet, ilmasto, ym), saamelaisiin ja heidän kulttuuriinsa (elinkeinoin, historiaan, taiteisiin, uskontoon, ym) syventyminen, Lappia koskeva kirjallisuus, jne. Mikäli anoja on epävarma aiheen sopivuudesta, hän voi neuvotella asiasta jonkun susivaliokunnan jäsenen kanssa. Harrastusnäytteen sisältö ratkaisee, ei ulkoasu.

10. Ensiapukurssit voi suorittaa SPR:n ja Tunturiladun tai muun järjestön pitämällä susivaliokunnan hyväksymillä kursseilla. Kurseista ja taitojen osaamisesta on liitettävä todistus. Kolme vuotta vanhempaa suoritusta ei hyväksytä ellei taitoja ole muuten todistettavasti ylläpidetty.

11. Retkitaitojen, saamelaisuuden ja Lapin tuntemuksen osaamisesta antaa Tunturilatu erilliset ohjeet.

12. Tulkintatapauksissa ratkaisun tekee susivaliokunta.

SUSI- VALIOKUNTA TIEDOITTA

Uudet susisäännöt astuivat voimaan 1.1.1997.

Susiksi aikoville järjestetään keskustelutilaisuuksia vuonna 1997 talvipäivillä, Suomen Ladun Leiripäivillä, kesäpäivillä sekä syyskokouksessa ja susiaisissa. Sudenpentujen ja susikokelaisten on ilmoitettava etukäteen susivaliokunnan jäsenille aikomuksensa osallistua keskustelutilaisuuteen.

(Erityistapauksessa voidaan sopia kokelaan ja susivaliokunnan jäsenen kesken keskustelutilaisuuden järjestämisestä muunakin ajankohtana.)

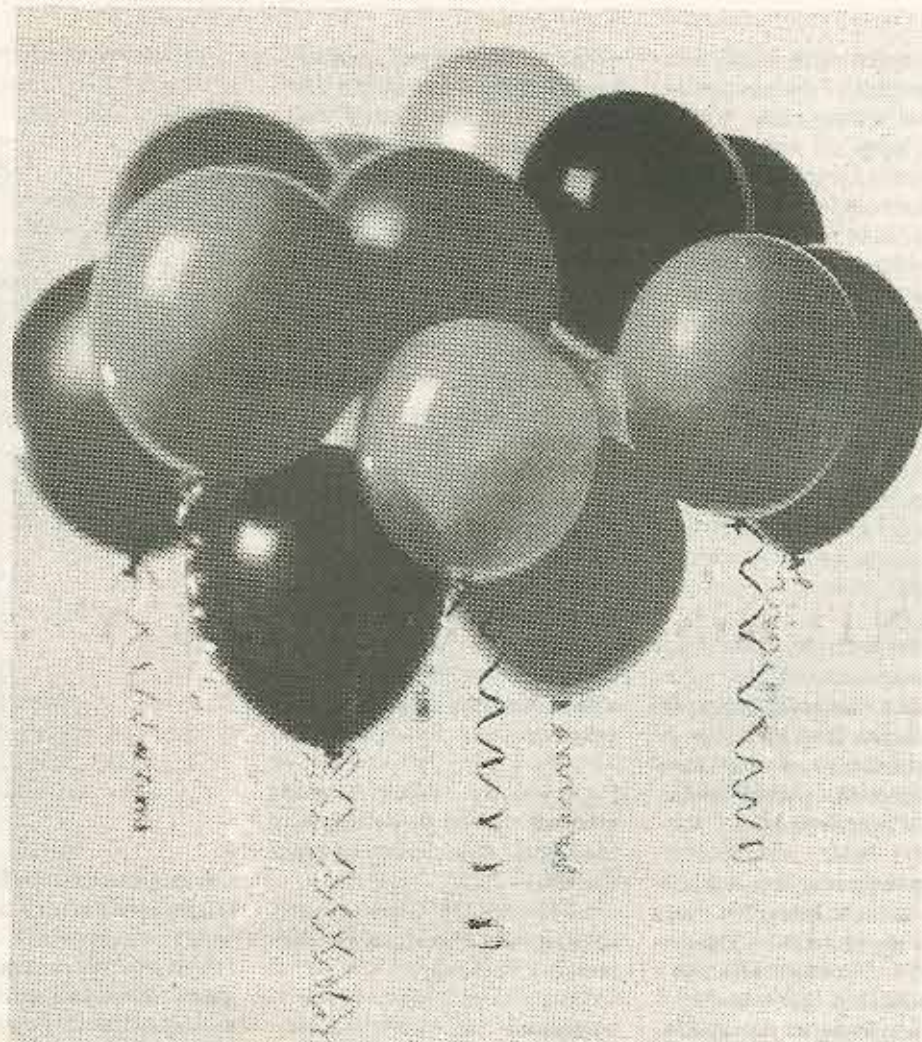
Tunturisuusijärjestelmä-vihkosta saa kerhojen sihteeriltä tai susivaliokunnan jäseniltä.

Susivaliokunnan jäsenet:

Jorma Alapuranen p.k. 09-512 0378, Arvo Anivuo p. p.k. 014-272 597, Marita Maula p.k. 09-743 246, Eila Mäntynen p.k. 015-367 552, Olli Mettälä ja Veijo Taavitsainen p.k. 05-281 249

Vuoden 1997 susianormukset on oltava 31.8. mennessä Marita Maulalla, Ylipalontie 1 D, 00670 HELSINKI

Onnea ja menestystä.

VEIKKAUS

SININEN ANORAKKI

Kämpin vieraskirjat ovat toisinaan mielenkiintoista ja antoisaa luettavaa. Kannattaa selata myös hieman vanhempia muistutuksia, kuin juuri viime viikkoisia. Eräästä tällaisesta löytyivät ainekset aivan uskomattomaan tarinaan.

Kuulakkaan kauniina keuhkatalven päivänä 80-luvun alkupuolella hiihteli kolme pääkaupunkiseudun partiolaista Mikko, Pena ja Veikko, UK-kansallispuiston pohjoisosissa vaelluksensa lopputaivalle. Rungas viikko oli vierähtänyt Saariselän maisemissa. Oli käyty Luirajärvellä, Vongoiavalla, Lumikurussa ja muutamassa muussa ikimuistoisessa paikassa.

Reitin ajoitus oli osunut siten, että pääosa kulkijoista oli heistä päivää paria edellä, tai vastaavasti toiset tulivat hieman jäljessä. Näinollen kämpillä ja tunturissa oli yllin kyllin tilaa. Sääkin oli suosinut koko matkan ajan, joten vaellus oli mennyt muutenkin niinsanotusti nappiin. Itäisellä pojat saapuivat eräälle jokivarren törmälle pystytetylle kämpälle yöpymään. Tarkoitus oli seuraavana päivänä suunnata Rajajoosepin vartioasemalle, jonka pihaan auraukseen he olivat saaneet luvan jättää autonsa.

Kämpän eteistilan saunassa oli kylvytty, ja ruokailun jälkeen raukean väsyneet kaverukset pa-

neutuivat makuulle. Varusteet oli tietenkin ripustettu seinustan nauloille ja mikä minnekin kuivumaan. Tilaa oli yllin kyllin, kun kämpälle ei ollut sattunut samanaikaisesti muita kulkijoita.

Alkuyöstä pojat kuitenkin heräsivät kiterään palanneen käryyn. Syy selvisi nopeasti, Mikon anorakki oli pudonnut orrelta kuuman kaminan päälle ja ehtinyt kärkevyyttä käyttökelpottomaksi ennenkuin kerittiin hätiin. Asialle ei ollut enää tehtävissä mitään, joten vaate jouti kämpän roskikseen. Aamulla olisi keksittävä jokin korvaava ylle. Kämpä tuuletettiin ja keskeytyneitä unia jatkettiin.

Aamusella sitten joku pojista huomasi kämpän eteisen seinällä roikkumassa arvatenkin jo aikoja sitten unohtuneen anorakin. Se oli parhain päivinään ilmeisesti ollut tummansininen, nyt se oli laikukkaan harmaaksi kauhtunut. Se saisi kuitenkin kelvata loppumatkan ajaksi kämpältä maantielle. Niinpä Mikko vetikin lähden heikellä tuon ikäkulun palvelijan niskaansa ja sitten menoksi. Pena ja Veikko hieman ihmettelivät intoa, jolla Mikko kumppaneitaan odottamatta säntäsi ladulle. Toisten vielä seistessä pihateljolla lasketteli tämä jo ahkio keikkuen jokitörmää alas. Vauhtia hänellä oli liikaakin, koskapa ei hallinnut suksiaan ladun mutkassa, vaan

kaatui vatsalleen ja liukui kuin magnetin vetämänä pää edellä syvälle jokiin muodostamaan komuun. Välittömästi perään lähteneet toverit saivat ahkion aisoista vetäen tuota pikaa kiskoiksi likomäärän ja pärskivän Mikon esille jään alta.

Pelkällä säikähdyksellä selvinneet kaverukset palasivat kämpälle kuivatteluun komussa lionnutta kaveriaan, ja keittelemään pelastuksen kunniaksi kahvit. Jännityksen laukeamisesta vielä tärisävä Mikko ei osannut antaa minkäänlaista selvitystä oudolle käyttäytymiselleen, vaikka toiset kuinka yrittivät tentata. Jokin vain oli pakottanut hänet suinpäin ladulle.

Vanha anorakki ripustettiin takaisin naulaansa kuivumaan ja odottelemaan mahdollista seuraavaa käyttäjää. Mikko sensijaan pukeutui verkkariin ja tuulisadeasuun, ja kun kahvit oli juotu lähettiin uudelleen paremmalla onnella kohti Rajajooseppia.

Pihakoiran terhakka haukunta tervehti poikia heidän saapuesaan vartion parkkipaikalle. Haukunnan ulos tuoma rajakersantti tuli joutessaan seuraamaan kumppanusten lähtöpuhia. Siinä kuulumisia vaihdettaessa olivat pojat sitten kertoneet viimeisen vaellusvuorokauden seikkailunsa.

Kersantti oli kuunnellut kiinnostuneena ja kysellyt lisää joi-

tain yksityiskohtia. Lopulta hän oli kutsunut pojat lähtökahville, samalla hän kertoisi heille erään kiinnostavan tapahtuman samalta kämpältä. Vartiotuvan pöydän ääressä sitten riekkan kera nautitun kahvin lomassa kuultiin kersantin kertomus.

Noin viisi tai kuusi vuotta aiemmin oli niin ikään kolme nuorkausta yöpynyt vaelluksellaan juuri tällä samaisella kämpällä. Heidän lähtiessä aamulla jatkamaan matkaansa ja lasketellessa kämpän pihaan joen jäälle, oli edellä hiihtänyt kaveri suistunut hankiin komuun. Joki ei sillä kohdin ole kovin syvä, mutta rinkastaan jään reunaan juutunut poika oli ehtinyt menettää tajuntansa ennen kuin hätiin tulleet kaverit saivat hänet irrotetuksi ja vedetyksi kuiville. Kumppaneista toinen oli aloittanut välittömästi elvytyksen, toisen lähtiessä hälyttämään rajavartiostolta apua. Juuri tämän kertoneet kersantti oli silloin saapunut paikalle. Tällöin voitiin vain todeta onnetoman nuorkaisen ehtineen menehtyä. Nuori vainaja vietiin sitten rekikytyllä vaelluksensa viimeiselle taipaleelle. Rajavartiostasemalla oli kyllä huomattu vainajan anorakin jääneen kämpän seinustalle, mutta sitä ei tietenkään kukaan lähtenyt enää hakemaan. Sinne se jäi virttymään.

Näiden kahden tapauksen

samankaltaisuus askarrutti kovasti monet kokeneen rajankävijän mieltä. Peräti miettelään näköisenä tämä jäi leukaansa hierokseen katsomaan poikien auton häipyessä kohti Ivaloa.

Ehkä tämä antaa meille muillekin hieman miettimisen aihetta. Oliko poikien tapaus niinkutsuttu paranormaali ilmiö, jossa kuolleen ihmisen vaatteeseen sitoutunut ekoplasma, tai jokin muu vastaava otti tilaisuuden tullen hetkeksi hallintaansa anorakin lainaajan. Vai oliko kaikki sittenkin vain pelkkää sattumaa. Kukapa tuon niin varmuudella osaisi sanoa.

Mikon, Penan ja Veikon vaiheista mainittakoon vielä sen verran, että Pena ja Veikko saivat partiojärjestön hengenpelastusmitalin uroteostaan, ja tiedän heidän samoilleen kolmisin Saariselällä vielä useasti myöhemminkin.

Olen tarkoituksella jättänyt kertomatta tuon tarinassa mainittu kämpän nimen. Kokencimmat tunnustavat sen kyllä muutenkin ja kokemattomia on turha säilyttellä, sillä itse kämpässä ei ole mitään pelättävää. Se on kaikin puolin hyvä ja suositeltava kulkijan majapaikaksi. Sensijaan tuollaista kauhtunutta anorakkia en kyllä kiskoisi ylleni, sen verran tuo poikien kokemus kamottaa.

Näin kertoili Heikka.

Miten nyt voimme vaikuttaa retkeilymahdollisuuksiin vuonna 2030?

Millaisissa olosuhteissa lapsenlapsemme mahdollisesti retkeilevät 30-40 vuoden kuluttua? Silloin eivät heidän halua tuhlaa kallista vapaa-aikaansa istumalla junassa tai linja-autossa, vaan käyttävät kuten mekin nopeampia kuljetusmuotoja kuten lentokoneita ja henkilöautoja. Melutomat, rauhalliset ja terveet sekä raskattomat retkeilymaastot ovat entistä vaikeammin suavutettavissa siitä huolimatta, että suojeleminen on merkittävästi suurempi kuin 1990-luvulla.

Pukokaasujen johdosta ovat maanteiden varsin entiset metsät harsuuntuneet luurankometsiksi. Eri tekijöistä johtuen on haposateet merkittävästi lisääntyneet. Lentotikenne on aiheuttanut maapallon laajuisia ongelmia, joista tärkeimmät ovat kasvihuoneilmiön lisääntyminen, otsonikerroksen ohentuminen ja päästöjen kaukokulkeutumat ja niistä johtuvat haposateet. Ihosyöpää esiintyy yhä useammalla varomattomalla retkeilyjällä.

Keskilämpötilan noususta johtuen ei Etelä-Suomessa ole enää moneen vuoteen ollut mahdollista hiihtää ja kesällä on satanut nykyistä enemmän. Pohjois-Suomessa on muuttokelkkojen ja monikojien vapaa-ajankäyttö lisääntynyt räjähdysmäisesti. Normaalien yksityiskäytön lisäksi niitä käytetään myös safaritointintaan ja vaellushiihto- ja patikkaretkien huoltotehtävissä. Tästä on seurannut melua, raskaantumista ja paikoitellen runsaasti maaston kulumista sekä muutamien matalien järvien saastumista.

Monet järvet ovat niin happamoituneita ettei niissä enää ui kaloja. Pintavettä ei enää suositella missään tapauksessa juotavaksi keittämättömänä. Kuuto-paikat ovat muuttuneet tuontolaitoksiksi, jotka ottavat vastaan vain lajiteltua jätettä. Tämän seurauksena kaikissa maastokoh-teissa, kuten tulentekopaikoilla ja auniotuvilla, missä ennen on ollut vain yksi jätteistä, komeilee nyt pitkä rivi jätteistä erinäisiä lajiteltuja jätteitä varten.

Jätteiden poiskuljettaminen on muuttunut todella suureksi pulmaksi tiukentuneiden työsuojelujen ympäristönormien johdosta. Huoltoa varten on jouduttu rakentamaan satoja kilometrejä kevyitä huoltouria tietyille alueille, jotta jätteet saadaan kuljetettua pois myös paljaan maan aikana ympäristövaatimusten edellyttämällä tavalla. Urien johdosta on näille alueille tullut paljon uusia käyttäjäryhmiä kuten monikojilla ja maastopyörillä liikkuvia.

Valtion budjettivarat peittivät jo muutama vuosikymmen sitten vain murto-osan huollon aiheuttamista kustannuksista. Tämän takia rahankeräyslain muutoksen

jälkeen ruvettiin keräämään vapaaehtoisia huoltomaksuja. Etukäteiselvitysten mukaan piti olla riittävästi maksuhalukkuutta, että kerätyillä varoilla pystyttäisiin helposti kattamaan huolto- ja ylläpitokustannukset. Käytäntö kuitenkin osoitti aivan muuta, joten eduskunta päätti ottaa käyttöön pakolliset läänikohtaiset retkeilypalvelumaksut. Maksut määräytyivät käytettävissä olevista palveluista ja siitä käyttikö polttopuuta vai ei.

Eduskunta päätti myös eräitä maksuttomista palveluista vaille, olevista suuralueista. Näillä alueilla on mahdollista retkeillä niin kuin ennen muinoin jokamiehenoikeudella. Valitettavasti moni retkeilijä ei enää muista tai edes ole kuullut kuten muut EU-kansalaiset, että jokamiehenoikeuksiin liittyy myös velvollisuuksia. Tämän seurauksena moni alue kului ja roskaantui erittäin nopeasti. Nuotipohjia näkyy vieräessä vetovoimaisilla paikoilla ja joka kesä on sytynyt jollakin alueella metsäpalo. Rauhasta ei pitkään aikaan ole ollut tietoakaan kun lentokoneilla lennetään kuumimpiin ja luonnonkauneimpiin paikkoihin. Moottoreiden ja radioiden melu sekä huudot väimentävät linnunlaulun.

Tällaisenko maailman haluamme jättää lapsenlapsillemme? Miten me reagoimme tällaiseen kehityskulkuun? Voimme tietysti kieltää koko asian väittämällä, ettei tällainen kehitys ole kovin todennäköinen eli emme tee mitään. Voimme tietysti myös vedota siihen, että silloin olemme jo niin vanhoja, ettei asia enää koske meitä. Edelleen voimme viitata siihen, että kehitys johtuu meistä riippumattomista syistä eikä niihin voi vaikuttaa. Jos reagoimme jollakin edellä mainitulla tavalla, saattaa edellä kuvattu kehityskulku hyvinkin toteutua.

Mitä voimme tehdä nyt jos haluamme muutosta uhkaavaan kehityskulkuun? Voimme tietysti kerätä adresseja, antaa julkilausemia tai lobata eduskunnassa ja EU:ssa. Tällä voimme saada jotakin aikaan, mutta se ei yksin riitä pysäyttämään uhkaavaa kehityskulkuun. Vasta silloin kun me myös todella muutamme tapojamme ekologisempaan suuntaan, eikä vain vaatimalla toisilta parannuksia, on mahdollista saada jotain konkreettista aikaan. Ei riitä että vain puhumme ja kirjoitamme ympäristöä säästävistä toimenpiteistä, jos emme itse konkreettisesti siloudu niihin. Kynnys muuttaa toimintatapansa ekologisemmaksi on erittäin korkea, jos osa porukasta elää toisten siivellä eli jatkaa tuhlaamalla luonnonvaroja. Sen sijaan jokaisella on huomattavasti helpompaa sitoutua ekologiseen toimintatapaan, jos esim. kerho

päättää yhteisistä ympäristötoimintaperiaatteista. Kerhojen ympäristöperiaatteiden pohjalta voi Tunturilatu kehittää järjestöle omaa ympäristöohjelmaa. Ympäristöperiaatteita voidaan ottaa esiin myös muiden järjestöjen kanssa yhteispalaverissa kuten Suomen Ladun, Suomen Matkailuliiton, partiolaisten, urheilujärjestöjen jne.

Tällä tavalla on mahdollista saada todella suuria ihmisjoukkoja sitoutumaan ekologisiin toimintatapoihin. Tässä voimainnassa, että Suomen Suunnistusliitto on rakentanut omaa ympäristöjärjestelmäänsä melko pitkälle. On vielä pidettävä mielessä, että myös useimmat kunnat aivan lähialueina saavat valmiiksi omat Agenda 21 ohjelmansa eli Rion sopimuksen mukaiset kestävän käytön ohjelmansa. Edelleen monet matkailu- ja muut yrittäjät ovat rakentaneet ympäristöjärjestelmää. Myös Tunturilatu on jo osittain noteerannut asian, kun tämän vuoden toimintasuunnitelmassa on maininta luontoa säästävistä toiminnasta. Toivottavasti asialla kuitenkin tarkoitetaan ympäristöä säästävää toimintaa, joka on huomattavasti laajempi käsite. Nykyinen termi on vastuullinen matkailu, jonka yhtenä muotona on ympäristövastuullinen matkailu.

Mitä konkreettista kerho voi tehdä, jotta sen toiminta muuttuisi ekologisemmaksi? Ensinnäkin on hyvä pitää mielessä, ettei ole tarkoituksenmukaista crottaa ympäristöä säästävää retkeilyä muista arkipäivän rutiineista. Ei ole helppo muuttaa omaa ajatustapaa tai omia toimintamalleja. On kuitenkin pidettävä mielessä, että jo pienikin muutos ekologisempaan suuntaan tulee viime kädessä ympäristön hyväksi.

Kerho voi yksinkertaisella kyselysarjalla kartoittaa jäsentensä ekologista muutokuvaa. Näin saadaan selville, mihin asioihin ensi sijassa tulisi kiinnittää huomiota. Vastaukset palautetaan nimettömänä, jolloin ei ole tarpeen kaunistaa omia toimintatapoja. Siitä huolimatta tällaisissa kyselyissä annetaan todellisuudesta parempaa kuvaa itsestään. Kavtsin helmikuun kerhoillassa käsitellään laajemmin näitä asioita ja paljastetaan millainen ekologinen muutokuva jäsenistä tuli.

Eri kerhoissa voi olla eri painotuksia. Kuitenkin näkisin, että ainakin jätteisiin ja energian käyttöön kannattaisi kiinnittää huomiota. Esimerkiksi luopumalla kertakäyttöasteista saadaan jätekuormaa vuositasolla huomattavasti pienemmäksi. Näin on jo menetelty monessa yrityksessä ja hotellissa. Energiaa voi säästää mm. matkustamisessa ja kiinteistöjen lämmityksessä, tulen ja lämpimän veden käytössä. Erään selvityksen mukaan haluaa suuri osa

ihmisistä toimia ympäristöä säästävällä tavalla, mutta ei ole riittävästi tietoa, mitä pitäisi tehdä. Kirjoista löytyy tietoa, mutta saattaa olla helpompi tapa esimerkiksi kerhoilloissa käsitellä aiheeseen liittyviä erilaisia teemoja. Jos Tunturilatu-lehdessä olisi retkeilijöitä koskevia ekovinkkejä voitaisiin saavuttaa myös ker-

hoihin kuulumattomia tunturilataisia. Heitän täkyn lehden toimituskunnalle. Toivon, että tämä kirjoitus antaa keskustelun aihetta joko omassa porukassa, lehden palstoilla tai suoraan minulle. Ekologisiin retkeilyterveisin Tasso Lampén, puh. (09) 5051841, os. Yhtiönkuja 1, 02700 Kauniainen.

Tasso Lampén

Jäsenmaksuasiasiaa

TUNTURILADUN JÄSENMAKSUT VUODELLE 1997

I-perheenjäsen	100 markkaa
II-perheenjäsen	60 markkaa
Lapsijäsen alle 16 v	10 markkaa
Ainajäsen	1200 markkaa

JÄSENMAKSUN ERÄPÄIVÄ 15.1.1997

Yhdistyksemme edun mukaista on, että jokainen maksaa jäsenmaksunsa eräpäivään, 15.1.1997 mennessä. Sen perusteella ilmoitamme Suomen Ladun jäsenmaksun perusteena olevan jäsenmäärämme Suomen Latuun, joka poistaa sen jälkeen maksamattomat henkilöt jäsenrekisteristään. Maksun tultua myöhemmin tilille jäsen otetaan uutena jäsenenä Suomen Ladun rekisteriin.

Kun suoritus tulee eräpäivään mennessä, niin jäsenmaksun karhuamisesta tulevat lisäkulut jäävät pois.

OSOITTEENMUUTOKSET

Pankin lähettämään jäsenmaksupankkisiirtoon tehdyt osoitteenmuutokset ja muut muutokset eivät välity jäsenihteerin tietoon, siis muutoksista ilmoitus jäsenihteerille.

Jäsenihteeri

Kolme 30-vuotta

Retki Ruijan rannoille

16.7. - 27.7.1997

Bussimatka:

Bussimatalla tutustumme Ruijan nähtävyyksiin viikon ajan, tehdään patikkaretkiä ja mahdollisesti seilataan Hurtigrutenilla joku etappi.

Myös muulle menevät vaellusryhmät voivat käyttää bussiamme mennessä tullen. Ajoreitoista sovitaan tarkemmin.

Juhlavaellus:

Juhlavaelluksen kohteena on Sværholthavoyan pohjoisin kärke. Siellä on lintuvuori, kalastajakylä, sotamuistoja ja aava Pohjoisen Jäämeri, minkä yllä aurinko laskee ja nousee puolen yön aikoihin. Mikäli järjestyy, niin seilaamme laivalla vuoron yli Kjællefjordin ja vaellamme vielä Nordkinnin, Euroopan mantereen pohjoiskärkeen.

Kevään Tunturilatu-lehden tulee tarkempi ohjelma.

Retkestä kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä jo nyt.

Matti Rekola

Rintamäenkatu 29 G 14 33820 TAMPERE
Puh. 03 - 265 2564
Sähköposti: rekola@great.fi

Nuorten vaellusretki Haltille

Opastelemme nuoria Lapin retkeilyyn vaeltamalla Kilpisjärveltä Haltille ja takaisin. Matkalle lähtijöiden valintaperusteina on vähintään 13-vuoden ikä, oman aikuisen mukanaolo (tasaamaan nuoren kantamuksia), tottumusta ainakin jossain määrin vaeltamiseen (luonnossa retkeilyyn) ja teltaelämään.

Toteutamme retken ajalla 19.7. - 31.7.1997 matkapäivät mukaan lukien. Tapaamme Kilpisjärven retkeilykeskuksessa sunnuntai 20.7., josta lähdemme kohti suurtuntureita. Ennen matkalle lähtöä pyrimme järjestämään yhden tapaamisen, jotta voimme sopia matkareitistä, tarkemmista ajoista, varusteista sekä oppia tuntemaan toisemme. Heille, jotka eivät pääse tähän tapaamiseen, lähetämme vicstin sovitusta asioista.

Jos tunnet kuuluvaksi joukkoon, niin ota yhteyttä. Lähdemme vetämään tätä retkeä yhden nuorten leirin järjestämiskokemuksella sekä oman retkikokemuksen antamin voimin. Ilmoittautumiset 15.4. mennessä.

Marjut Nummela (nuorisoasioista vastaava Tunturiladun johtokunnan jäsen, Tunturikerho Vihtta) Pinolaaksonkatu 10 G, 60320 SEINÄJOKI, p. 06-4238183

Pirkko Westergård (Tunturiladun retkitoimikunnan jäsen, Tunturikerho Vihtta) Kasarmikatu 21 A 3, 65100 VAASA, p. 06-3178 058

Tervetuloa tutustumaan Yliperän maisemiin!

Löytynyt

Tunturiladun juhlista löytynyt kamera ja hopeanvärinen rintakoru odottavat vielä omistajiaan. Mikäli kaipaavat niitä, soita Vappu Hietalalle, puh. koti 09 - 573745 / työ 0204 25 4351.

Vihje

Timo Kososen omaäänite "Piilopaikka" sisältää 12 lämmöllä ja rakkaudella tehtyä laulua Lapista. Kasettia voi tilata tekijältä puh. 09 - 881 1282 hintaan 50 mk + postikulut.

Kavtsin bussi Talvipäiville

Kavtsin bussi lähtee Helsingistä pe 7.2. klo 18.00 ja matkaa Hyvinkään, Riihimäen ja Tampereen kautta Vaasaan. Paluu Helsinkiin su 9.2. noin klo 19. Lisätiedot Tuure Hakkarainen, puh. 09 - 777 3871.

TOIMINTAMUISTIO

1997

- 1.1. Tunturiladun uudet Susisäännöt astuivat voimaan
- 18.1. Tunturiladun koulutusilaisuus kerhojen toimihenkilöille Tampereella
- 8.-9.2. Tunturiladun talvipäivät Vihttan isännöimänä lomakeskus Saukonrannassa (ks. ilm.)
- 28.3.- 5.4. LOGIn kerhoviikko Susi-Talaksella vk 13 KAVTSI Susi-Kiisalla
- 19.-24.4. OKTAn kerhoviikko Susi-Talaksella
- 30.4. Tunturilatu 2/97 aineistopäivä
- 3.5. Kevätkokous Helsingissä Kampin palvelutalossa (ks. ilm.)
- 17.5. Kevään Luontoretkei Kustavin - Iniön saaristoon (ks. ilm.)
- 26.-29.6. Suomen Ladun Leiripäivät ja Kuntoiluolympialaiset Vierumäellä
- 19.-26.7. OKTAn kerhoviikko Susi-Kiisalla
- 8.-10.8. Tunturiladun kesäpäivät KUOKTEN toimissa isäntänä
- 31.8. Tunturilatu 3/97 aineistopäivä
- 6.-13.9. NJEALLJEN ja KUMPEN kämppäviikoilla rakennustalkoot Susi-Talaksella. Muutkin tunturilatulaiset tervetulleita.
- 13.-20.9. OVTSIn kerhoviikko Susi-Talaksella
- 17.-19.10. Syyskokous ja susiaiset KOLBMAN isännöimänä
- 15.12. Tunturilatu 1/98 aineistopäivä

Kokouskutsu

Tunturilatu ry:n kevätkokous pidetään lauantaina 3.5.1997 klo 13.00 alkaen Kampin palvelukeskuksessa (os. Salomonkatu 21 B, Helsinki).

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n kevätkokoukselle määräämät asiat sekä Tunturiladun kämpäsääntöjen muutos.

Kokouskahvit tarjotaan klo 12.30 alkaen.

TERVETULOA

Johtokunta

TUNTURILADUN TALVIPÄIVÄT VAASASSA 8.9.2.1997

Tunturikerho Vihttan isännöimänä lomakeskus Saukonrannassa, n. 16 km Vaasasta.

Avajaiset ovat lauantaina klo 11.00. Ohjelmassa on iltajuhlissa mm. Nanoq-museon johtajan, arktisten seutujen kävijän Pentti Kronqvistin esitelmä "Thulen eskimot - maailman pohjoisin pyyntikansa".

Osallistumismaksu on 40 mk, joka sisältää ohjelman, majoittumisen omissa teltoissa ja saunan.

Majoitusvaihtoehdot: Huonemajoitus Saukonrannassa 4 h huone 110 mk/hlö/yo sisältäen aamiaisen 2 h huone 150 mk/hlö/yo sisältäen aamiaisen

Mökkimajoitus Uterön lomakylässä (n.1 km päässä), ei mukavuuksia 6 h mökki 300 mk/vrk, 4 h mökki 200 mk/vrk

Ruokailu 55 mk/hlö. Aamiaisen 30 mk/hlö (muille kuin huonemajoituksessa oleville).

Yleisillä kulkuneuvoilla tuleville järjestetään kuljetus Saukonrantaan.

Ilmoittautumiset toivomme 26.1.1997 mennessä, myös majoitus- ja ruokailuvaraukset:

Karja Mariapori, Keskuskatu 18, 65320 Vaasa, 06-315 3515 tai Jaakko Heimämäki, Orvokkitie 5, 65610 Mustasaari, 06-322 2208.

Talvipäivillä tavataan,
tervetuloa Vaasaan!

RETKIMUISTIO

Talviretkeilyn peruskurssin perusosa Kärrikaltiossa, Inkoossa. 10.1.- 12.1.1997 Talviretkeilyn peruskurssin maasto-osa 24.1.- 26.1.1997. Ilmoittautumiset Jorma Alapuraselle p. 09-512 0378.

Viikonlopun hiihtovaellus Tampereella välillä Velaatta-Kämmenniemi- Tampere. 14.-16.2.1997. Tiedustelut sekä ilmoittautumiset Riku Altonen p. 03-265 4582.

Tahkon erähihto Nuuksion kansallispuistossa Espoossa 2.3.1997. Tiedustelut Martti Eskelinen p. 09-855 4894.

Jäähihto 21.-23.3.1997 Jäätilanteesta riippuen joko merellä tai sisämaan järvillä. Tiedustelut Matti Rekola p. 03-265 2564.

Viikon hiihtovaellus toukokuussa 1997: Jostedalsbreen päästä päähän. Tiedustelut Ari Linkolehto p. 0400-740 278.

Kanoottiretki Puulavedelle 7.5.-1.5.1997. Tiedustelut Tage Lampen p. 09-505 1841.

Nuorten vaellusretki Haltille 19.7.-31.7.1997. Tiedustelut Marjut Nummela p. 06-423 8183 tai Pirkko Westergård p. 06-317 8058.

Retki Ruijan rannoille 16.7.-27.7.1997. Kyseessä Kolbman juhlaella. Bussimatkoille mahdollisuus myöskin nähdä Ruijan maisemia. Tiedustelut Matti Rekola p.03-265 2564.

Ruskavaellus syyskuun alusta loppuun. Mahdollisuus olla mukana vain osan matkaa. Tiedustelut Pirkko Westergård p.06-317 8058 tai Kalevi Kanerva p. 02-236270.

HIIHTOVAELLUS IVALOSTA TALAKSEN MAISEMIIN

Vaellus Ivalosta Talaksen maisemiin telttavaelluksena. Vaellusaika on kaksi viikkoa, mahdollisuus myös viikon mukana oloon sopimuksen mukaan.

Lähtö Rovaniemeltä 18.4 linja-autolla klo 8.00

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Pirkko Westergård p. 06-317 8058.

VAELLUSHIIHTO ANGELI-HETTA

Vaellus suoritetaan telttavaelluksena Angelista Hettaan. Lähtö Tampereelta junalla 18.4. klo 22.00 ja Rovaniemeltä jatkuen linja-autolla aamulla klo 8.00.

Paluu linja-autolla Rovaniemelle sekä junalla Tampereelle. Juna Tampereella sunnuntaiaamuna 27.4. Retken vetäjänä Jorma Laine.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Riku Altonen puh. 03-265 4582